

Koupaliště bude

Libčické koupaliště je více než padesát let neodmyslitelnou hodnotou našeho města a okolní obce nám jej mnohdy záviděly. Občas sice slycháváme, že je to jedno z mála koupališť postavené na kopci, což ale nijak nezkoumáme a raději si vážíme toho, že koupaliště v našem městě postaveno bylo. Cítíme zároveň povinnost se postarat o to, abychom tento dobrý odkaz minulosti, na kterém se podíleli vlastními rukama dědové a pradědové dnešních dětí bez nároku na odměnu, zachovali i pro generace příští. Koupaliště mělo v průběhu let různé provozovatele, a někteří zde zanechali nesmazatelnou stopu. Byli bohužel i tací, jejichž stopu bychom raději neviděli, ale to nechme už minulosti.

Rádi bychom se ale zastavili u dne 23. 1. 2013, který zapadá do doby, kdy koupaliště provozovala společnost ACCON. V nočních hodinách zasáhl provozní budovu z nezjištěných důvodů požár a zničil její podstatnou část. Taková rozsáhlá ztráta městského majetku je považována za katastrofu. Z různých zdrojů se objevovaly protichůdné názory na to, jak se zničenou budovou naložit dál - již do koupaliště neinvestovat a zasypat jej, nebo naopak realizovat předraženou rekonstrukci zcela mimo možnosti města. Na žádný takový extrémní názor jsme samozřejmě nemohli přistoupit a pečlivě jsme zvážili stav věcí. S jistotou, že to dokážeme, jsme se nakonec zavázali k tomu, že v létě 2014 vrátíme koupaliště veřejnosti k používání v nové, a ještě lepší podobě, než bylo, aniž bychom se kvůli tomu zadlužili. Nastalo pro nás obtížné období vyšetřování a zdlouhavé jednání s pojišťovnou, od které se nám nakonec podařilo získat podstatnou část peněz na financování rekonstrukce. Nastala fáze projektování a řádné soutěže na výběr firmy zajišťující rekonstrukci. Poté už ve velmi rychlém sledu proběhla stavba nové provozní budovy, protože jsme byli tlačeni časem. Závazný slib veřejnosti a tím pádem i pokyn rady města byl jasný - koupaliště musí být v provozu v koupací sezóně 2014.

K naší velké radosti jsme termín dodrželi a ve finále, kdy jsme přistoupili ke kolaudačnímu řízení objektu, nás překvapilo rozhodnutí společnosti ACCON, která nám nečekaně doručila výpověď z nájmu. Nepopíráme, že nás to zaskočilo a že to nepovažujeme za seriózní způsob jednání - nechat nás rok v dobré víře pracovat na dohodnutých podmínkách a měsíc před otevřením koupaliště spolupráci přerušit.

I to jsme zvládli. Abychom dostáli svého slibu a koupaliště bylo v plánovaném čase otevřené, jsme nastalou změnu operativně vyřešili rozhodnutím, že letní provoz areálu zajišťi město vlastními silami, takže vás můžeme ujistit, že koupaliště otevřené bude.

Jsme rádi, že se nám i přes obsáhlé a leckdy obstrukční diskuse v zastupitelstvu o koncepci rekonstrukce areálu, přes odpor k bazénové fólii, která se jevila jako nejlepší, rychlý, moderní, pro koupající velmi pohodlný a pro nás cenově přijatelný způsob ošetření povrchu bazénů, podařilo v plánovaném čase zničenou provozní budovu a restauraci postavit, instalovat kvalitní bazénovou fólii a provést celou řadu dalších nutných oprav v areálu koupaliště včetně opravy hlavního napáječe vody ze šroubárny. Překonali jsme i neseriózní přístup firmy ACCON, a tak nám dovolu, abychom touto cestou poděkovali všem, kteří se na splnění tohoto nelehkého úkolu podíleli a těšili se spolu s vámi na otevření koupaliště začátkem června. Přesný termín v době uzávěrky novin není ještě známý, proto bude veřejnosti sdělen na stránkách města a hlášením v městském rozhlasu.

Tímto naše péče o koupaliště nekončí, neboť v budoucnu plánujeme ještě další investice do areálu, zejména do technologií. V tuto chvíli ale můžeme s trochou nadsázky říci, že naše koupaliště, stejně jako bájný pták Fénix, povstalo z popela k novému životu. Jsme velmi rádi, že tomu tak je, a teď už jen doufáme, že bude krásné léto, abyste tento náš úspěšný počín mohli využít a snad i ocenit.

Rada města

Nahoře po požáru, dole po rekonstrukci.

Zprávy z radnice v kostce

JAK TO BUDE LETOS A V PŘÍŠTÍCH LETECH SE ŠKOLKOU V LIBČICÍCH?

Když jsme v roce 2010 postavili zcela novou pediatriickou ordinaci na sídlišti Sahara a o něco později zprovozili třídu pro 25 dětí v areálu mateřské školy (MŠ), domnívali jsme se, že máme na nějaký čas vystaráno. Věci se však vyvíjely poněkud rychleji a již v loňském roce jsme pocítili nedostatek kapacity MŠ. Ve školním roce 2013/2014 se ještě podařilo umístit do MŠ všechny děti, které splňovaly podmínky pro přijetí, ale přetrvával problém umístění dětí narozených mimo limity školky, tedy těch, které dovrší tři let v období září až prosinec a těch, které jsou již šestileté, ale z různých důvodů nejsou přijaty do základní školy.

Po zápise do MŠ na školní rok 2014/2015 vyšlo najevo, že z kapacitních důvodů nebude 13 dětí, které podmínky pro řádné přijetí splňují, do školky přijato. Rada města reagovala na vzniklou situaci řadou navazujících opatření. V první řadě začal pracovat tým pro zajištění kapacity MŠ ve složení zástupců města, MŠ, ZŠ a rodičovské veřejnosti. Proběhlo setkání pracovního týmu s rodiči dětí, kde byl dohodnut postup řešení, na základě kterého bylo zadáno zpracování studie řešení navýšení kapacity MŠ a byla vyhlášena anketa, která zjišťovala názory rodičů na to, jak situaci s umístěním dětí do MŠ řešit v blízké i vzdálené budoucnosti.

Pro přechodné řešení situace, na období od 1. 9. 2014 do 30. 6. 2015 měli respondenti ankety na vybranou mezi komerčním dětským klubem v prostorách ZŠ s finančním příspěvkem města, přípravnou třídou pro předškoláky a komerční lesní školkou. Respondenti zvolili nejvyšším počtem hlasů komerční dětský klub v prostorách ZŠ. Přípravná třída byla zcela odmítnuta a lesní školku požadovali rodiče pouze tři děti.

Město zajistí od 1. 9. 2014 do 30. 6. 2015 provoz komerčního dětského klubu neboli „Klubíčka“, jak jsme jej nazvali, který bude provozován v místní základní škole v souladu s hygienickými a bezpečnostními limity. Příprava třídy proběhne o prázdninách.

Pro dlouhodobé řešení situace je třeba navýšit kapacitu MŠ fungující v režimu stanoveném školským zákonem a související legislativou.

Respondenti se rozhodovali mezi možnostmi přístavby a nástavby budovy MŠ, modulární (kontejnerovou) školkou, lesní školkou a přestavbou budovy města Centrum (Ludvík) na multifunkční komunitní centrum s realizací třídy MŠ, družiny a mateřského centra.

Většinou hlasů se respondenti vyslovili pro přestavbu budovy Ludvík na komunitní centrum.

Starosta města na nejbližším červnovém zastupitelstvu předloží příslušné návrhy týkající se jak krátkodobého tak dlouhodobého řešení nedostatečné kapacity libčické mateřské školy. Obě záležitosti jsou plně v kompetenci zastupitelstva města.

Rada města

Termíny svozu BLO popelnic v roce 2014

svoz		2. 6. 2014	23. týden
		6. 6. 2014	25. týden
		30. 6. 2014	30. týden

a dále každý lichý týden v pondělí

Poslední svoz 17. 11. 2014 47. týden

TERMÍNY UMÍSTĚNÍ KONTEJNERŮ

v I. pololetí roku 2014

NEDELE

červen 29. 6.

Kontejnery budou umístěny v uvedených termínech na těchto místech:

Libčice n/Vlt. - křižovatka ulic Nerudova, Palackého, Na Radosti a Tržní

Libčice n/Vlt. - Kralupská

Letky - Letecké nám.

Chýnov - ul. Ke Studánkám

Chýnov - Sídliště Pod Saharou k čp. 705 (vedle dětského hřiště)

Město Libčice nad Vltavou
hledá

asistenta/asistentku

do připravovaného dětského klubu

„KLUBÍČKO“

provozovaného v budově základní školy na hlídání předškolních dětí a organizování jejich denního režimu.

Požadované vzdělání:

ukončené středoškolské vzdělání
(pedagogické výhodou)

Nástup: 1. 9. 2014

Živnostenské oprávnění nutné.

Strukturovaný životopis zašlete

do **15. 6. 2014**

poštou na adresu: Městský úřad,
náměstí Svobody 90, 252 66 Libčice nad Vltavou
E-mailem: podatelna@libcice.cz

Klub seniorů

4. 6. Cestování s Hanzelkou a Zikmundem – 2. díl
Připraví B. Vencličková

11. 6. Společenské hry

18. 6. Posezení u kávy

25. 6. Města v písničkách - soutěž

TAKÉ JSTE VOLILI DO EU?

Stejně jako každý občan jsem několik dní před volbami do Evropského parlamentu dostal do poštovní schránky balíček hlasovacích lístků politických stran i hnutí, které se ucházely o naše hlasy při nedávných volbách do tohoto orgánu. Stejně jako mnoho jiných voličů obvykle najdu volební lístek „své“ strany a ostatní dám do sběru. Tentokrát jsem se rozhodl celou věc důkladněji prostudovat. Možná, že vás některé mé závěry zaujmou, možná i pobaví.

Na jednom z lístků, které obsahovaly poučení jak správně volit, jsem našel aktuální seznam názvů a zkratk politických stran a hnutí v naší zemi. To je počteníčko. Mnohé názvy stran a hnutí dokumentují vysokou fantazii svých zakladatelů a někdy nutí člověka pochybovačně kroutit hlavou. Posuďte sami. Co byste řekli například těmto názvům: Balbínova poetická strana, Česká strana zdravého rozumu, Česká pirátská strana, Liga spořádaných lidí nebo, a to považuji za vrchol, strana, která se jmenuje Antibursík-stop

ekoteroru. Tady si můžeme jen povzdechnout a držet se starého českého přísloví „proti gustu žádný dišputát“.

Také jsem se zajímal, kolik je kandidátů na všech volebních lístcích dohromady. Bylo jich 859, možná, že jsem se při sčítání malinko spletl, ale čtenář jistě tuto nepřesnost promine. „Potěšením“ pro mne také bylo, že některé strany mě i vás provázejí již mnoho desítek let a nehodlají svého úsilí zřejmě jen tak zanechat. Mezi ně můžeme na jedné straně zahrnout stranu Klub angažovaných nestraníků, který vznikl, jestli mě paměť neklame, v roce 1968 a na druhé straně se o naše hlasy opět ucházela nereformovaná KSČ (nezaměňovat s KSČM). V neotřelém názvu ovšem kraluje strana, jejíž název začíná těmito slovy: „Volte pravý blok stranu za.....“, a pak následuje 30 řádků názvu strany, které popisují zcela kompletně její volební program. A kdo je tvůrcem této strany? Přece pan Petr Cibulka, známý tím, že uveřejnil jako první seznamy spolupracovníků STB.

Pak jsem se také zajímal o to, kdo byl nejstarším a nejmladším kandidátem. Nejstarší byl osmdesátiletý pan Josef Vlášek na kandidátce Klubu angažovaných nestraníků, nejmladší jednadvacetiletí kandidáti byli hned tři na třech kandidátkách. Většina kandidujících stran a hnutí využila maximální možnosti a podala kandidátku s 28 jmény, nejméně kandidátů měla Romska demokratická strana a již uvedená strana Antibursík, které měly kandidátku jen o dvou osobách. Mezi strany s nejvyšším průměrným věkem kandidátů byla KSČ, průměrný věk 60,2 let, nejnižšího průměrného věku dosáhla Česká pirátská strana a to 34,9 roku.

Dalo by se toho ještě napsat daleko více, ale přesahuje to již možnosti našich novin. Už se ale těším na příští volby a na to, co se zase zajímavého z volebních lístků dozvím.

Ing. Vladimír Urbánek

KULTURNÍ KALENDÁŘ

7. 6.	8:00-11:00	Setkání chovatelů na Kuželníku
8. 6.	13:00-16:00	Pohádkový les 2014
13. 6.	16:00-18:00	Dětský den - na hřišti AFK
14. 6.	14:00	Házená - exhibiční utkání veteránů a A družstva na hřišti u Sokolovny
15. 6.		Tichý hlas pro svatou zemi 2014 kostel sv. Bartoloměje
	14:15	Bohoslužba v kostele
	15:15-20:00	Program na farské zahradě
18. 6.	17:00	Shalom koncert v evangelickém kostele
25. 6.	15:00	Pasování na školáky - MŠ
25. 6.	15:30	Malina - předprázdninové setkání ve Stánku u řeky
25. 6.		Slavnostní vyřazení deváťáků - Restaurace Na koupališti
26. 6.	15:00-18:00	„Hurá na prázdniny“ - slavnost na zahradách MŠ a ZŠ, hraje ZUŠ, zpívá Shalom

8.6.2014 neděle 13:00-16:00

Milé děti,

chcete se setkat se svými oblíbenými pohádkovými postavkami?
Přijďte na zábavné putování Chýnovským hájem!

START a CÍL na konci ulice "LESNÍ".

Délka trasy cca 2,5 km. Na závěr oheň, soutěže a malé občerstvení (burty s sebou), chléb a dochucení na místě.

Příspěvek na občerstvení 20,-Kč

Pořádá Dětské centrum volného času SAHARA ve spolupráci s rodiči.

Nové knihy

Goff, le J.: Muži a ženy středověku, Vyšehrad 2013

Green, J.: Hledání Aljašky, KK 2014

Hrbek, J.: Barokní Valdštejnové v Čechách, nakl. LN 2013

Suk, J.: Politika jako absurdní drama, PASEKA 2013

Tokarczuk, O.: Svůj vůz i pluh veď přes kosti mrtvých, Host

Váňová, M.: Babí léto, Šulc-Švarc 2014

Nové knihy ke Dni děti

Fukuda, A.: Hon, Fragment 2014

Nix, G.: Lepší sobota, Triton 2014

Poole, G.: Temná akademie, Fragment 2014

Riordan, R.: Bohové Olympu. Hádův chrám, Fragment 2013

Sodomka, M.: Jak si postavit letadlo, MS studio 2013

Šikovné ruce, tvoření z papíru, Fragment 2014

Toume, K.: Elegie pro ovečku, Tallpres manga 2009

Šárka Sekerová

ZŠ informuje

SABAT VE ŠKOLE

30. dubna, den před magickou nocí na 1. května, se školní zahrada stala rejdištěm dětí převlečených do vlastnoručně vyrobených masek čarodějnic, čarodějů, strašidel a satanů, za mnohé z nichž by se nemuseli stydět ani výrobci kostýmů hororových filmů. Děti si tím ve škole připomněli čarodějnický sabat, který je jedním z největších pohanských svátků. Vyhlášení nejlepší masky se neobešlo bez napětí a radosti z ocenění. Vítěz je jen jeden, ale uznání si zaslouží každý, kdo byl ochoten a schopen si nějakou masku připravit, protože zábavného odpoledne se směli zúčastnit jen ti, kteří byli zamaskováni. Ostatní chtě nechtě museli usednout do lavic a věnovat se učení.

Hannah Bartíková

NOVÁ MÉDIA

Od příštího školního roku budeme při výuce využívat moderní technologii. S pomocí finanční podpory města Libčice nad Vltavou a projektu EU Šablony pro Libčice jsme mohli nakoupit dvě interaktivní tabule a 16 tabletů, takže od začátku příštího školního roku bude v naší škole fungovat pilotní multimediální učebna s tablety. Další informační technologie bude v odborné učebně zeměpisu i dějepisu, a zároveň se bude aktivně využívat již stávající vybavení v odborné učebně přírodopisu. V ostatních předmětech budou učitelé na 1. a 2. stupni s žáky využívat multimediální učebnu podle potřeby. V měsíci květnu již proběhlo školení všech pedagogických pracovníků. Ti byli odborně proškoleni k praktickému využívání těchto nejmodernějších technologií ve výuce. Neméně důležité jsou také výukové materiály, díky nimž bude výuka kvalitnější a pro žáky i učitele atraktivnější. Do budoucna bychom rádi takto postupně vybavili všechny učebny ve škole.

Bližší informace najdete na webových stránkách školy.

Mgr. Drahomíra Raveane

SHALOM DRUHÝ

V úterý 13. května 2014 se školní pěvecký sbor SHALOM zúčastnil 12. ročníku hudební soutěže Nota D, kterou pořádalo jako každý rok Dvořákovo gymnázium a Střední odborná škola ekonomická v Kralupech nad Vltavou. Soutěže se zúčastnilo 14 sborů a souborů. Naše děti zazpívaly několik lidových písní ve vícehlasé úpravě a jejich oblíbené písničky od J. Uhlíře a Z. Svěráka. Vystoupení se jim podařilo, o čemž svědčí i velmi pěkné 2. místo.

Mgr. Drahomíra Raveane

HUDEBNÍ FESTIVAL VE VELKÝCH PŘÍLEPECH

Ve dnech 15. a 16. května se uskutečnil hudební festival, který pořádala obec Velké Přílepy ve spolupráci se ZUŠ Libčice. Hlavní myšlenkou tohoto projektu bylo podpořit umělecké vzdělávání v našem regionu. Proto jsme kromě profesionálních hudebníků zařadili do programu také žáky naší školy i žáky pražské Konzervatoře Jaroslava Ježka.

Celý festival se nesl ve znamení jazzu. První den vystoupila fusion formace K Band pod vedením Jana Kučery z KJJ, anglická zpěvačka Charlotte Fairman a Jan Spálený s ASPM. Večer proběhl v opraveném přílepském kinosálu, kapacita osmdesáti míst byla naplněna. Druhý den se nesl ve znamení naší ZUŠky a hlavní hvězdy festivalu Heleny Vondráčkové. Vystoupil náš komorní orchestr Komoráček se sólistkou Mirkou Dámcovou, dále saxofonový orchestr pod vedením Jiřího Zelenky a v neposlední řadě skupina Charlie Band, doprovázející Helenu Vondráčkovou, která nezpívala svůj standardní repertoár, ale předvedla se jako jazzová diva. Večer proběhl v sále domu U Korychů a bylo plno. Na tento program se přišlo podívat přes dvě stě diváků.

Sluší se poděkovat sponzorům, kteří nám umožnili festival zorganizovat, mezi něž patří též město Libčice, s jehož vedením jsme se již domluvili, že podobnou akci zorganizujeme i v našem městě. Možná již na podzim tohoto roku.

S přáním hezkého léta

Vladimír Kliment, ZUŠ Libčice

Foto Hannah Bartíková

I letos jsme se s dětmi, jejich rodiči a hlavně všemožnými vozidly vypravili na, troufnu si říci, již tradiční Autíčkový vandr. Start byl 14. května u Sokolovny, kde děti plnily první úkol. Průvod malých i větších vandrovníků s autíčky na provázku se pak vydal po vyznačené trase. Růžové fáborky nás zavedly na Oranžové hřiště, tam na děti čekala další disciplína: hod autíčkem. Počasí celý den hrozilo svou nepřízní a zrovna v nejlepším nám chtělo vandr přerušit. Začalo poprchat, vandrovníci měli co dělat, aby před deštěm posbírali své „saky paky“ a pádili směrem k nádraží. Naštěstí spadlo nakonec jen pár kapek, pláštěnky jsme vyvětrali jen na chvíli. Dobrou náladu nám tak nakonec nepřekazilo ani počasí, ani vlak, na který jsme museli čekat. Všichni závodníci se svými stroji se v pořádku dopravili na hřiště AFK, kde na nás čekal poslední úkol, další kamarádi a hlavně buřty. Ohníček tak akorát hřál a děti řádily. Autíčkový vandr se opět vydařil. Už se těšíme na další rok a všem zúčastněným děkujeme!

Blíží se konec školního a přes prázdniny si odpočine i Malina a hlavně naše lektorky, kterým patří náš obrovský dík za jejich celoroční práci. Rádi bychom se ještě, než se všichni rozjedou na chaty, chalupy či exotické dovolené, naposledy v tomto školním roce setkali s našimi členy, příznivci a kamarády. Takové neformální předprázdninové posezení plánujeme ve středu 25. června 2014 ve stánku „U řeky“. Podrobnější informace pošleme e-mailem a najdete je na našem webu www.mcmalina.cz.

Julie Menšík Čáková

Foto: Jana Tahalová

69. výročí konce 2. světové války

7. 5. 2014 se v našem městě konal pietní akt k uctění památky padlých spoluobčanů během 2. světové války. Od konce dosud nejrozsáhlejšího válečného střetnutí v dějinách lidstva, kde zahynulo více než 30 milionů lidí, uběhlo již 69 let.

Starosta města Ing. P. Bartoš při slavnostním položení věnce k pomníku na náměstí Svobody neopomněl vzpomenout jména libčických občanů, kteří si zaslouží, abychom na ně nezapomněli. Byli mezi nimi i Slováci, proto zpěvačky Andrea Formánková a Tereza Andršová přidaly k české hymně i slovenskou část, kterou většina z nás máme ještě v dobré paměti.

Byla to dojemná a důstojná chvíle vzpomínání na ty, kteří zažili a nepřežili to, co od té doby známe jen z historických dokumentů. Pokud svými životy vykoupili pro naši zemi mír, o to více bychom si jich měli vážit a nezapomínat. Čest jejich památce!

Hannah Bartíková

ŠLECHTIČNA V LIBČICÍCH

V neděli 27.4. 2014 projížděl Libčicemi Parní expres Sv. Jiří, který vypravily České dráhy na trasu Praha – Roztoky – Libčice – Kralupy – Zlonice. Výletníci mohli obdivovat naleštěnou parní lokomotivu zvanou Šlechtična, která táhla několik historických vagónů včetně oblíbeného bufetového. Na trase čekal na zájemce bohatý program – Středočeské muzeum v Roztokách, Zámek v Nelaževsi a pro děti asi nejatraktivnější Řípská pouť v Kračicích. Na konečné ve Zlonicích byla zahájena už 18. sezóna železničního muzea v Lisovicích, kde kromě historické malodráhy a modelového kolejiště je k vidění i výstava auto veteránů.

Mně se podařilo vyfotit Šlechtičnu v Libčicích na nádraží až při zpáteční cestě, takže jede pozpátku, ale na kráse jí to, uznejte, nijak neubírá.

Hannah Bartíková

PÁLENÍ ČARODĚJNIC

Dlouho očekávané jaro je třeba řádně oslavit. Nejinak tomu bylo 30. dubna na náplavce, kde zapálili hasiči SDH Libčice vatra na ochranu před čarodějnicemi, které prý o filipojakubské noci pořádají svůj největší čarodějnický sabat. Mrňata byla z ohromných plamenů u vytržení, ale buřtíky si raději pod dohledem rodičů opékala na přidruženém malém ohýnku.

Nejenom na náplavce, ale i u nedalekého Stanku u řeky, na mnohých zahradách a dokonce i na sídlišti se oné magické noci rozhořely ohně. Pálení čarodějnic je jeden z největších pohan-ských svátků a je fajn, že úplně nezapadl do zapomnění. Mys-ším, že je ale dobře, že upadl do zapomnění zvyk vyhazovat do výšky zapálená smolná košťata a skákat přes oheň za účelem zajištění mládí a plodnosti...

Hannah Bartíková

Švédský pěvecký sbor SPUK pod vedením sbormistra A. Einarssona.

Foto: Marek Coufal

ŠESTÁ OTEVŘENÁ ZAHRADA OPĚT ÚSPĚŠNÁ

Chladné počasí a průtrže vody se pokoušely pokazit šestý sborový festival Otevřená zahrada, který se uskutečnil 17. května v evangelickém kostele v Libčicích nad Vltavou. Nevídné počasí naopak nalákalo do kostela davy hudby chtivých návštěvníků. Mimořádným zážitkem pro posluchače i účinkující bylo závěrečné společné provedení skladby Missa Brevis Zdeňka Lukáše, do kterého se kromě pořádající Scanduly také zapojili hosté ze Slovenska, Švédska a pražští Pueri Gaudentes. Sbor více než 60 zpěváků dirigoval sbormistr švédského sboru Alexander Einarsson.

Ke zpěvákům se mimořádně přidali i sbormistři Pueri Gaudentes Libor Sládek a Scanduly Jan Šindelář. „Missu Brevis v Libčickém kostele zpíváme letos již podruhé, ale poprvé jsem si ji mohl vychutnat jako zpěvák,“ řekl Jan Šindelář. „Nechat se vést je úžasný zážitek, každému sbormistrovi bych to jednou za čas doporučil.“

Carillon zahájil festival za pestrého hudebního doprovodu veselými židovskými a cikánskými písničkami, zatímco Byzantion přednesl především církevní hudbu východní Evropy. Klenota rozezpívala celý kostel anglickými a irskými písněmi a francouzská šansoniérka Cecile da Costa okouzila všechny svým šarmem i úchvatným přednesem.

Švédští hosté zklidnili posluchače melancholickými severskými písněmi, především finská skladba o motýlovi, který může žít jen jeden den, zněla posluchačům dlouho v uších. Chorus Minor ze slovenské Levoče představil slovenskou sborovou hudbu a vybral pro nás známé lidové písně. Za zpěvu chorálu Kdož jsou boží bojovníci nastoupil v závěru večera mužský sbor Pueri Gaudentes. Fantastičtí sólisté v čele s charismatickým sbormistrem si okamžitě získali přízeň celého publika.

Čestným hostem festivalu byl významný hudební pedagog a skladatel Pavel Jurkovič, kterého jsme přivítali již na druhém ročníku festivalu věnovanému Carlu Orffovi. Pavel Jurkovič je široké veřejnosti znám především úpravou lidových písní a tvorbou vlastních, díky kterým se naučilo zpívat několik generací dětí.

Festival finančně podpořil Státní fond kultury, ÚJV Řež a.s., město Libčice nad Vltavou, Josef Rous, Výzkumný ústav včelařský s.r.o. a Nadační fond Věry Třebické – Řivnáčové. Festival Otevřená zahrada byl součástí Týdne amatérské tvorby.

Petra Karnetová

Více informací na <http://scandula.cz/otevrena-zahrada-2014>/<https://www.facebook.com/events/139109396116941>

Andrea
Formánková

Večer s Andreou a Hankou

10. 5. 2014 začalo pršet těsně předtím, než Andrea s Hankou na terase AFK zazpívaly svou první písničku. Nepříznivé počasí zpěvačky ani jejich fanoušky však neodradilo. Na terasu neprší a v bundách a šálách se dá zpívat i tancovat, a dobře se při tom bavit. Zpěvačky podaly vynikající nejen pěvecký, ale i sportovní výkon, neboť vydržely bavit v tom chladu své diváky pestrým repertoárem písní 80. a 90. let až do pozdní večerní hodiny. Na terase AFK zpívaly dívky poprvé, ale prý ne naposledy. O dalším jejich vystoupení vás budeme včas informovat.

Hannah Bartíková

Hana
Vidimová

LÍBÍ SE MI BÝT S LIDMI A BAVIT JE

Snad každý v Libčicích a blízkém okolí zná Antonína Blína - skvělého harmonikáře a milovníka lidové písničky, ochotného hrát na všech městských, podnikových, svatebních či narozeninových zábavách, v hospodách, ale i na velkých tanečních sálech. Nikdy jsem jej nepotkala jinak, než s harmonikou a nikdy jsem, až do této chvíle, neměla příležitost s ním sedět u stolu a několik hodin si povídat nejen o jeho muzicírování. Ráda bych vám kouskem našeho rozhovoru předala příjemný pocit ze setkání s moudrým člověkem, z kterého vyzařuje klid a vyrovnanost, ale i životní elán, smysl pro humor a především láska k lidové hudbě.

Mám vás odjakživa spojeného s Libčicemi, ale z vašeho životopisu zjišťuji, že máte své kořeny jinde.

Narodil jsem se v r. 1943 v Praze, ale do svých jednadvaceti let jsem bydlel na Tursku. V Libčicích jsem chodil do školy od šesté do osmé třídy, protože na Tursku byla jen pětitřídka.

Tehdy byla základní škola osmiletá, to jen pro vysvětlení těm mladším, aby si nemysleli, že jste základní školu nedochodil.

Dochodil, pak jsem absolvoval ještě průmyslovku v Praze a většinu života pracoval jako technik ve Výzkumném ústavu matematických strojů v Praze a asi deset let v libčickém šroubárně.

Kdy se ve vašem životě objevila harmonika?

Harmonika je můj miláček od dětství. Nikdy nezapomenu na to, jak ji otec přinesl domů z hospody coby výhru nějaké sázky. Nepamatuji si, o co tenkrát šlo, ale pamatuji si, že mě ten nástroj, který jsem stěží uzdivhl, učaroval.

Co to bylo za značku?

Byla to 32 basová italka Carsini. Zkoušel jsem na ni hrát, ale samotnému mi to nešlo. Velmi brzy jsem pochopil, že to bez učitele nezvládnou. Od té doby jsem nemyslel na nic jiného.

Kolik vám tenkrát bylo?

Kolem devíti let a na učitele jsem si musel počkat až do šesté třídy. V přízemí tehdejšího libčického Národního výboru, kde je dnes knihovna, byla Lidová škola umění, a tam to pro mne všechno začalo.

I já jsem tam docházela a nevzpomínám si, že by škola měla v majetku harmoniku.

Ani za mě ne. Harmoniku jsem si musel na hodiny nosit s sebou. Jednou týdně k prof. Sborníkovi, pěšky až Turska, což mi ale vůbec nebylo zatěžko, protože to bylo splnění mého velkého přání.

To tu nejezdil žádný autobus?

Autobus ne, ale později, to už jsem chodil do osmičky, tu jezdil nákladák od UNRY, který vozil dělníky do továrny, tak jsem se s nimi někdy svezl. Vozili mě rádi, protože jsem vždycky vytáhl harmoniku a cestou jim za to hrál písničky na přání.

A to ta stará harmonika z hospody vydržela?

Bohužel ne. Stále jsme ji opravovali, až se profesor našel a prohlásil, že není žádný opravář harmonik, ale učitel, tak ať mi rodiče koukají pořídit pořádný nástroj, jestli to moje hraní má mít nějaký smysl.

A pořídili?

Naštěstí pro mne ano. Celá rodina se složila a koupila mi novou harmoniku Royal Standard, což byla německá výroba v italské licenci. Ta už měla 80 basů a 5 rejstříků.

Kolik stála?

Na tehdejší dobu dost. Dva tisíce šest set korun a já byl v sedmém nebi. Na takový nástroj se už dalo hrát. Zvuk byl barevnější a kvalitnější. Byl jsem nadšený a úplně jsem tu zbláznil pět dalších kluků, kteří také začali do „lidušky“ chodit na harmoniku.

Měli jste také školní vystoupení?

Nejen to, já jsem už během školy hrál například na výboru do rozhlasu.

Vážně? Dnes by se tomu říkalo živé vysílání.

Přesně tak. Seděl jsem u mikrofonu a moje písničky se linuly ze všech městských ampliůnů. To byl pro mne velký zážitek. Kromě toho jsem už tenkrát byl zván na oslavy MDŽ do šroubárny i do cihelny.

Kdy jste založil svou první kapelu?

To bylo asi rok po maturitě. Jmenovala se Hamburk, asi proto, že to byl pěkný rachot. Měli jsme trumpetu, saxofon, basovku, bubny a samozřejmě harmoniku. Vzpomínám si na náš první velký úspěch, kdy nám tehdejší plesová kapela OB Minice umožnila vystoupit na plesu na Tursku. Lidi přestali tančit a jen poslouchali nebo s námi zpívali. Nezapomenutelný zážitek.

Jak dlouho jste spolu vydrželi?

Do vojny. Dnes si to už mládenci nedovedou představit, ale dva roky vojny byly v našem životě velkým předělem. Kapela se mi sice rozpadla, ale díky harmonice jsem měl vojnu docela dobrou. Byl jsem na Slovensku ve škole pro důstojníky v záloze, a tak jsem dopoledne seděl v lavici a odpoledne s harmonikou. Sešel jsem se tam s klukem z Popovic, který také hrál na harmoniku, tak jsme veškerý volný čas spolu muzicírovali. Dost jsem se během vojny zdokonalil a často se mi to moje hraní vyplatilo. Za opuštěk jsem ochotně hrál na jakékoli vojenské akci.

Takže nelitujete těch dvou let?

Vůbec ne. Nebýt vojny, tak bych se například nepotkal se svou manželkou. Ze Slovenska jsem byl totiž přeložen do Obořiště, což je vesnička za Dobříší a tam jsem si našel svou životní lásku, s kterou jsem dodnes. Už to bude 49 let. Máme dvě dospělé dcery a dokonce už čtyři vnoučata.

Fandila a fandí vám vaše manželka?

To víte, že jo. Jinak bych to nemohl dělat. S harmonikou mě poznala a s harmonikou mě má dodnes.

A měl jste pak ještě nějakou další kapelu?

Rok po vojně jsme se nastěhovali do Libčic, kde jsem se seznámil s výbornými muzikanty, které budete možná znát. Trembl, Mraček, Hrdina, Láda Urbánek a Míla Novák. Později se k nám přidal i Jirka Blažek a Jirka Fousek, kteří mě na bicí doprovázejí i v současnosti.

Jak jste se jmenovali?

Dnes může hrát, kdo

chce, jak chce a za co chce, ale byly doby, kdy se i toto řídilo přísnými pravidly. Každá kapela musela mít například svého zřizovatele, pod jehož hlavičkou směla vystupovat. Věřte nebo ne, ale my jsme tenkrát patřili pod JZD Tursko – Vítězný únor.

Dost strašný název pro kapelu, ale vím, jak to tenkrát chodilo. Hudební skupiny, zpěváci i kapely museli dokonce absolvovat tzv. přehrávky, že?

No jo, bez přehrávek si nesměl nikdo ani vrznout. My jsme své první absolvovali v Dobřichovicích.

Slyšela jsem pár muzikantů, jak o tom často s humorem vyprávěli.

No, já jsem se tenkrát moc nesmál, protože jsem byl kapelníkem a měl jsem obavy, abych to svým spoluhráčům nepokazil. Nejdříve zkoušeli mě coby kapelníka, a když jsem s „vodřenýma ušima“ prošel, tak nastoupila zkouška kapely. Z dvaceti našich skladeb vybrali jednu a tu jsme jim museli zahrát.

To vás známkovali?

Ne, výsledek byl ohodnocen procenty: 30-50%, 50-70%, 70-100%. A podle toho jsme si mohli za vystoupení účtovat.

Na kolik jste to udělali?

Přesně na třicet.

Takže jste byli vyhledávaná kapela, protože jste nebyli drazí...

To byly naše první přehrávky, ale protože se muselo pravidelně docházet na přezkoušení, tak jsme se pozvolna otrkali. Věděli jsme, jak na to a další zkoušky jsme splnili na více procent.

Kolik jste si tedy vydělali třeba za ples?

Tak to vám bude připadat asi směšné. Když každý dostal stovku za večer, tak jsme skákali radostí. Ale o peníze nám moc nešlo. Nás to především bavilo. Já jsem vlastnoručně vyráběl pulty i bedny, protože to nebylo, nebo na to nebylo, tak jsme si museli na koleně vyrobit vše, co se dalo.

Měl jste někdy ambice skládat vlastní hudbu?

Ne, to ne, ale rozepisoval jsem aranže pro tři nástroje. Zase jen kvůli penězům, protože noty na to byly moc drahé.

Jak moc?

Pro nás dost. Třeba Jirka Zmožek chtěl za písničku Už mi láska není dvacet let celou tisícovku. Na to jsme si nevydělali ani za jeden večer, tak mi nezbyvalo nic jiného, než to rozepisovat sám. Až později jsme se seznámili s Pavlem Hrušešem, dnešním hudebním redaktorem v rozhlasu, který to pro nás dělal za pár korun a pív. Tak jsem toho rád okamžitě nechal, protože já se cítím být především interpretem.

Vždy jste zůstal věrný lidové hudbě? Nestrlha vás třeba éra Beatles?

Ne, vůbec ne. Já jsem odjakživa miloval a hrál především lidovku. Mně se třeba velmi líbilo, když jsme zpívali dechovku dvojhlasně a k tomu hrály dva saxofony - altka a tenor. To mi ke štěstí úplně stačilo.

Máte pocit, že je stále ještě dost lidí, kteří holdují tomuto žánru?

Určitě. Všimněte si, že i mladší na zábavě s námi zazpívají třeba „Co jste hasiči, co jste dělali“, a všichni to umí.

To je pravda, ale tancovat polku či valčík moc neumí.

No jo, když nechtejší chodit do tanečních, tak to tam šlapou, jak se dá.

Kde v současné době hrajete kromě Libčic, nebo Dolan, kde jsem vás také párkrát zastihla?

Všude tam, kam nás pozvou. Kromě různých soukromých oslav a svateb, nebo tanečních večerů v místních restauracích, jsme hráli naposledy na tom mrazivém a přesto vydařeném Bakusu v Dolanech. Mimoto jezdíme s kolegou Fouskem pravidelně hrát do domovů důchodců do Unhoště, na Kladno nebo do Kralup, a musím říct, že jsme vždy vítáni. Ty babičky by nám snad i pusy daly, jak jsou za tu chvíli s písničkami, které z mládí znají, vděčné.

Co jste měl ve své muzikantské kariéře nejraději?

Zážitků mám hodně, ale ze všeho nejraději jsem chodil hrát po májích.

Tato tradice lásky se v Libčicích neudržela, takže to mladí už asi nebudou znát. Jak to vypadalo?

Obvykle před první květnovou nedělí chlapci stavěli před domy

svých milovaných májky, což byly pentlemi ozdobené břízky. Na návsí, často před hospodou, byla navíc postavena pokud možno co nejvyšší obecní májka, kterou bylo třeba i v noci hlídat před přespolními, kteří se ji vždy snažili ukrást. U toho si kluci užili spoustu legrace i dobrodružství. Májovníci se druhý den vysekli do pěkných šatů a v průvodu, kterému jsme hrávali do kroku, se chodilo od májky k májce. Mládenci vyzvali tu svou vyvolenou k tanci, za což dostali nějaký dáreček. My něco na zub a štamprličku k tomu.

A pak se konala májová veselice?

Přesně tak. Bylo to moc pěkné a jsou místa, kde se to dodržuje dodnes. Naposledy jsme se májů zúčastnili v Dolínku, kde to měli vylepšené tím, že jsme my muzikanti nemuseli chodit pěšky, ale seděli jsme na vozíku, který táhl poník.

Dovedete si představit život bez hudby?

Nedovedu. Už je mi sedmdesát pryč, věnuji se jí celý život a stále mě to baví.

Netoužil jste někdy po nějakém jiném nástroji?

Kdepak, já jsem byl vždycky blázen do harmonik a pár jsem jich vystřídal, než jsem si pořídil tu současnou Paolo Soprani, což je stejně jako ta moje první italka, ale tato má už 96 basů, je o mnoho lepší a také o několik desítek tisíc korun dražší. Mám z ní stejně tak velkou radost jako tenkrát z té mé první.

Mám pocit, že se vám splnilo všechno, co jste si přál.

Všechno ne. Vždy jsem si přál hrát v kapele pod vedením nějakého pořádného kapelníka. Přijít na vystoupení, vybalit nástroj, hrát a o nic víc se nestarat. To se mi ale nikdy nesplnilo, protože celý život jsem tím kapelníkem já a musím se starat o vše kolem, co se samotnou hudbou nemá nic společného – papíry, daně, organizační záležitosti atd.

Obávám se, že už vás této funkce asi nikdo nezabaví. Mimochodem, trpíte po těch stovkách vystoupení ještě trémou?

Nebudete tomu chtít věřit, ale pokaždé. Souvisí to asi se zodpovědností, protože i na té sebemenší akci chci odvést dobrou práci a pečlivě se na ni připravuji.

Všimla jsem si, že většina harmonikářů při hraní sedí, ale vy stojíte. Proč?

Musím, protože jak mám břicho, tak se v sedě při zpěvu trochu dusím...

Vtipné, ale stát několik hodin, zpívat, mít na ramenou jedenáctikilovou harmoniku a ještě na ni hrát, to považuji za obdivuhodný sportovní výkon. Vnímáte lidi, pro které hrajete?

No jo, to se musí. Musíte sledovat, jak na ně ta hudba působí a improvizovat. Právě proto rád hraju pro menší společnost, kde jsem lidem blízko a dobře na ně vidím. Podle toho, jak se baví, mohu změnit rytmus, přidat písničku a třeba ji i někomu věnovat. A to se mi líbí, být s lidmi a bavit je.

Hannah Bartíková

Stalo se již téměř tradicí, že BC NOVO Libčice nad Vltavou pořádá o velikonoční sobotu oblastní soutěž boxu. Nyní to bylo 19. dubna 2014 jako 13. kolo České národní ligy boxu. Na ní se sjíždějí mimo severních Čech boxeři a boxerky ze všech ostatních českých krajů a Prahy. Tentokrát do Libčic sjelo devatenáct oddílů.

Ze sedmdesátky soutěžících, kteří se zaregistrovali, bylo sestaveno 31 dvojic, které se představily v ringu. Z nich bylo 16 v mládežnických kategoriích, 4 dvojice žen a 11 dvojic mužů.

K vidění byla řada velice pěkných utkání, nejpůsobivější bylo bezesporu to v kategorii přípravky mezi Filipem Horváthem z SKB České Budějovice a Matyášem Brabcem z BC Asfalt Králův Dvůr v hmotnostní kategorii do 24 kilogramů.

Z domácího oddílu nastoupil ke svému vůbec prvnímu utkání Jan Trojáněk proti Markovi Roulemu z Money service Kladno, nad kterým zvítězil technickým KO ve třetím kole.

Mrzí nás velice nízký zájem diváků, na němž se nejspíš podílelo slunečné počasí, prodloužený víkend a domácí utkání AFK Libčice nad Vltavou.

Pokud by chtěl někdo z čtenářů Libčických novin, kteří nenašli cestu na box do místního kulturního domu, vidět atmosféru, jež při těchto boxerských akcích panuje, ať si najde v archivu České televize pořad Pot, slzy a naděje z neděle 20. dubna 2014. V něm může vidět prostřednictvím jednoho z hrdinů náš velikonoční box z loňského roku.

BC NOVO Libčice nad Vltavou pořádá tuto akci v rámci 105. výročí Sokola Libčice nad Vltavou za finanční podpory města Libčice nad Vltavou, za jejíž poskytnutí děkujeme.

Potenciální zájemce o box, jímž si mohou zvýšit svou fyzickou zdatnost, zveme mezi sebe do libčické sokolovny v úterý a v pátek vždy od 19 hodin.

JUDr. František Novotný

VELIKONOČNÍ LIBČICKÝ BOX

Foto: Hannah Bartíková

STOLNÍ TENIS

V sobotu 17. 5. 2014 pořádá oddíl stolního tenisu Sokol Libčice tradiční turnaj, který zakončil soutěžní sezonu 2013 - 2014. Turnaje se zúčastnilo 30 hráčů, jejichž mateřské oddíly jsou Libčice, Únětice, Středokluky, Beřkovice, Slatina, Ořech, Lety a Praha Kbely. Tím byla zaručena vysoká úroveň turnaje, který se hrál od 9.00 do 16.00 hodin. Občerstvení hráčů zajistila restaurace Na žíněnce přímo v sokolovně, jejímuž vedení bychom tímto chtěli poděkovat. Poděkování patří i vedení města Libčice nad Vltavou za finanční příspěvek na pořádání tohoto turnaje.

Pokud jde o výsledky turnaje, na 1. místě skončil Zdeněk Kačerovský (Sokol Středokluky), na 2. místě Jaroslav Richter ml. (Sokol Libčice) a na 3. místě Jan Dvořák (Sokol Kbely). V soutěži „útěchy“ hráčů vyřazených ze skupin zvítězil Jan Špiegel (Sokol Libčice). Děkujeme všem zúčastněným hráčům a těšíme se s nimi na viděnou v dalším ročníku tohoto oblíbeného turnaje.

Jan Špiegel

ÚSPĚŠNÝ ROK NAŠICH HÁZENKÁŘŮ

Do sezóny 2013/14 jsme vstupovali s jasným cílem zařadit se mezi nejlepší 3 týmy 2. ligy SVČ, a minimálně zopakovat úspěch z minulého ročníku. V letní přípravě jsme dokázali vyhrát domácí posvícení, kde jsme si jako letní posilu vyhlédli Josefa Gebauera z pražského týmu Chamba-vamba.

V Českém poháru jsme chtěli dojít co nejdál a ideálně narazit na některý z extraligových týmů. Postupem přes prvoligový Chodov do 3. kola se nám tento cíl podařil. Mistra extraligy Talent Plzeň jsme potrápili a dokonce jsme nad ním 1. poločas vyhráli 13:11. Nakonec se ale ukázala kvalitní soupeř, který vyhrál 32:22.

Právě pohárová utkání ukázala, jaký potenciál má naše mužstvo, které se rok od roku zlepšuje a výkonnostně se posouvá. Což jsme potvrdili i skvělým vstupem do sezóny, když jsme vyhráli čtyři utkání v řadě a porazili jsme na domácí půdě našeho velkého rivala, legendární tým Prahy 4. Ani dvě těsné porážky s Jabloncem i Lovosicemi s naším týmem nezamávalo a i přes zaslouženou porážku v Mladé Boleslavi jsme se dokázali umístit na konci podzimu na 3. místě. Právě podzimní část ukázala, jak vyrovnaná sezóna to letos bude, kdy během podzimu se na vedoucí příčce objevilo pět mužstev. O těsném bodovém rozdílu mezi mužstvy nemluvě.

V zimní přípravě se nám podařilo uspět na turnaji v Milevsku, kde mužstvo opět ukázalo svůj hlad po úspěchu. Bohužel hned v úvodu jarní části jsme nezvládli utkání na Praze 4, kde jsme zaslouženě prohráli. Právě tato porážka dokázala ještě více semknout mužstvo, které od té doby kráčelo od jedné výhry k další. Začali jsme čím dál více tlačit na mužstva Jablonce a Prahu 4. Bohužel, v klíčovém zápase jsme pouze remizovali ve Zruči nad Sázavou a připravili jsme se o možnost mít své zápasy pevně v rukou a vyhrát titul. Mužstvo ale opět zabojovalo, protože jeho cílem bylo umístění mezi třemi nejlepšími mužstvy. Ve chvíli, kdy nejdříve Jablonec porazil tým Prahy 4, jsme se posunuli na místo druhé. A když právě Jablonec, který měl všechny trumfy ve svých rukou, dokázal prohrát o jednu branku v Mladé Boleslavi, naše cesta k titulu byla otevřená. Výhra či remíza v Bělé pod Bezdězem, která tuto sezónu již měla jistý sestup, nám mohla zaručit titul 2. ligy SVČ. A byla to právě dramatická remíza 26:26 s domácím týmem, díky které můžeme slavit!!!

Pět faktorů našeho úspěchu:

- Brankářské duo - především pak výkony Ondřeje Kříže, který se posunul ještě o level výše a několik utkání jsme vyhráli jen jeho zásluhou.
- Ostrostřelci - Lukáš Weigner a Martin Volf se zařadili mezi 10 nejlepších střelců 2. ligy SVČ. Lukáš táhl mužstvo hlavně na podzim, naopak Martin zase na jaře.
- Trenérské duo - štěstí v neštěstí jsme měli při vážném zranění Martina Breyly i Milana Kiselicy. Právě toto duo převzalo tým poprvé na 100%

jako trenéři, což v mnoha zápasech bylo znát. Martin dokázal vždy mužstvo správně zkritizovat, Milan naopak pozitivně naladit a uklidnit.

- Bratři Mandové - nedílná součást našeho mužstva, byť herně už se kvůli zdravotnímu stavu nemohli příliš angažovat. Avšak jejich rady a pozitivní přístup jsou k nezaplnění.

- Kvalitní lavička - konečně se trenéři nebáli dát šanci hráčům z lavičky, kteří jim jejich důvěru vždy splatili, někdo více někdo méně, důležité však je, že bylo z koho vybírat a v mnoha zápasech náhradníci překvapili či zazářili.

Nejdůležitějším faktorem je, že se z nás stala parta, kdy na hřišti držíme při sobě, což se ve finále projevilo na našich výsledcích, kdy jsme několikrát otočili nepříznivé skóre. Věříme, že tento tým má ale ještě větší potenciál a že jsme teprve na začátku naší úspěšné cesty.

Závěrem bychom všechny libčické fanoušky pozvali na rozlučku se sezónou, která se uskuteční 14. června odpoledne kdy bude sehrán exhibiční zápas mezi veterány a „Áčkem“. Bližší informace budou včas zveřejněny na klubovém webu www.sokolibcice.cz. Těšíme se na společné oslavy titulu.

David Šrám

TABULKA

Z	V	R	P	skóre	B	
1 Libčice n. Vlt.	22	16	2	4	626 : 505	34
2 Praha 4	22	16	2	4	652 : 561	34
3 Jablonec	22	16	2	4	569 : 517	34
4 Ml. Boleslav	22	13	3	6	585 : 489	29
5 HK Lovosice B	22	12	1	9	613 : 574	25
6 Zruč n.S.	22	10	2	10	542 : 585	22
7 Kolín	22	9	1	12	557 : 577	19
8 Liberec	22	9	0	13	606 : 636	18
9 Slavia	22	8	2	12	573 : 550	18
10 Ústí n.L.	22	7	4	11	576 : 604	18
11 TJ Sokol Bělá	22	3	3	16	481 : 642	9
12 HC Žatec	22	1	2	19	528 : 668	4

V neděli 19. 5. 2014 se tým Libčic utkal ve sportovní hale Hostivice-Břve s B družstvem letošního mistra republika Talent Plzeň v baráži o postup do 1. ligy. S radostí všem fanouškům oznamujeme, že libčičtí borci zvítězili 22:18.

O výsledku odvetného utkání vás budeme informovat v příštím vydání Libčických novin.

Jezte to, co znáte

Před lety, když se ČSA rozhodlo zakoupit Boeing 737-500, jsem byl poslán do Francie na stáž za účelem získání typové zkoušky a praxe. Po návratu s prvním zakoupeným letadlem jsem měl zaškolovat ostatní. Kolegy v práci si bohužel, na rozdíl od kamarádů, nevybíráme a jak to často bývá, skutečnost je dost vzdálená od našich představ. Na jednu svou cestu jsem vyfasoval kolegu, který odpovídá těm nejhorším představám o Čecháčkovi: „Jsem nejchytřejší, všude budu první a sežeru cokoliv, hlavně, že je to zadarmo.“

Snažil jsem se mu po celou dobu pobytu ve Francii vyhýbat, ale jsou prostory, kde to je složité. Takovým místem je třeba jídelna pro zaměstnance na letišti. Ta francouzská byla od těch našich hodně rozdílná. Švédské stoly s jídlem a obrovské regály se vším, co k tomu patří. Normální člověk si vezme na táč porci podle hladu a chuti. Ne tak můj kolega z Čech, protože cena byla stejná bez ohledu na množství. Proč si tedy brát na talířek jen tři jahody, když je tam celý meloun, proč troškařit s dvěma deckami vína, když jsou tam celé lahve? Mým cílem tedy bylo

vždy se co nejrychleji najíst a vypadnout, než kolega ke stolu přivalí svůj jídlý přetékající táč.

V uvedený den, na který nikdy nezapomenu, jsem to bohužel nestihl, a tak jsem jen s hrůzou sledoval, jak si odkládá vrchovatý táč na můj stůl a vrací se ještě pro něco, co objevil v oddělení ovoce-zelenina. Po chvilce přinesl s radostným úsměvem něco, co bylo v jídelně největší a nejkrásnější. Dodnes nevím, co to bylo, ale se zájmem jsem sledoval, jak se do toho můj kolegáček pustil. Ten moula dopadl totiž naprosto stejně jako bylo nedávno popisováno v článku o artyčoku. Také olupoval a ochutnával listy i květy. Každé sousto komentoval slovy: „Ta francouzská kuchyně ... hm ... to snad není možné ... co na tom může být k jídlu?“ Zděšeně jsem sledoval srocování Francouzů okolo našeho stolu a jejich potutelné úsměvy. Jejich poznámkám jsem bohužel nerozuměl, protože natolik francouzsky neumím.

Až odpoledne jsem se od instruktora školení dozvěděl, že jim ten můj krajan sežral květinu, která tam byla jako ozdoba stolu. Tak mě napadá, zda právě kvůli tomuto mému kolegovi nenacházíme v návodu u zakoupených květin důležité upozornění: „For Decoration Only. Do not Consume (Pouze k dekoraci. Nekonzumovat).“

Josef Kočí

Český rozhlasový redaktor, básník, dramaturg, textař, publicista, libretista, scenárista, překladatel, autor rozhlasových her a pohádek.

Neobyčejní lidé v našem městě

Ivo Fischer

Ivo Fischer pocházel z umělecké rodiny a narodil se v Letkách. Absolvoval gymnázium, ale maturitu udělal až po skončení druhé světové války, neboť v roce 1941 za nacistické okupace byl vyloučen ze všech středních škol.

Pak následovaly čtyři semestry studia na filozofické fakultě Univerzity Karlovy. Po studiích začínal jako básník. V letech 1947-1948 vydal sbírky básní *Balady z konce katastrofy* a *Dětem pro radost*. Během vojenské služby pracoval jako redaktor armádního vysílání Československého rozhlasu, kde zůstal i poté, co odešel do civilu.

Od básní je už jen krůček k písňovým textům, kterých napsal nespočet pro různé interprety české pop-music. Pamětníci, ale možná i mladší generace, je dobře znají, zpívají si je u táboráků, aniž by si uvědomovali, že je napsal libčický rodák Ivo Fischer. Mnoho jich již dávno zlidovělo i díky skvělé interpretaci Waldemara Matušky. Namátkou zmiňme pár jeho hitů z textařské dílny I. Fischera: Jen vítr

to ví, Tisíc mil, Sbohem lásko, Jednou budem dál, Slavici z Madridu a mnoho dalších. Pro tehdy teprve osmnáctiletou Helenu Vondráčkovou napsal Červenou řeku, kterou úspěšně odstartovala svou pěveckou dráhu. O pěknou řádku let později napsal text pro další Vondráčkovou – neteř Lucii – s poetickým názvem *Kdy vzlétnu já*. Písňe Ivo Fischera se objevují i ve filmech jako jsou *Rebelové*, *Jen ho nechte, ať se bojí*, *Bylo čtvrt a bude půl*, *Krysař* nebo *Fantom Morrisvillu*. Podílel se na textech písní v *Šíleně smutné princezně* a v dosud snad nepřekonaném seriálu pro děti *Pan Tau*.

Ivo Fischer byl až do roku 1969 „rozhlasákem“, pak do roku 1975 pracoval jako dramaturg divadla Rokoko, což by se dalo považovat za vrchol jeho autorské a dramaturgické práce. Posléze se soustředil především na textařskou práci. Napsal dokonce několik divadelních her jako je např. *Pan Pickwick*, *Zítra touhle dobou* nebo *My se vlka nebojíme*.

Své písňové texty vydal souborně pod názvem *Písmena*, překládal, psal rozhlasové hry, pohádky... Bylo toho mnoho, co Ivo Fischer za celý svůj plodný život vytvořil. Zemřel v roce 1990, ale jeho slova, myšlenky, hravé rýmy, humor a odkaz laskavého a vzdělaného člověka žije dál. Je dobré nezapomínat a vážit si toho, že tak významný umělec se narodil v našem městě.

Rubriku připravuje: **Ing. Pavel Bartoš, MBA**
Zdroj: **internet**

Orientální terapeutické a relaxační studio

HAMMAM EL FELL

očista těla a duše

Tel.: +420 606 659 950

www.kosmetika-liceni.cz

Andrea Sysalová Falgeová
Plachtova 941, Velké Přílepy

„Magická moc rostlin vám pomůže harmonizovat duši
a jejich léčivá síla pomůže při zdravotních potížích.“

TĚLO - Tělové terapie, Thalassotherapie, Hammam masáže, Marocké masáže
PLEŤ - Kosmetické ošetření pleti
LÉČENÍ - Čakrové masáže, Meridiány, Poradna
NOHY - Rituály nohou, Křečové žíly-terapie

procedury PRO MUŽE

VIZÁŽISTIKA

Dopisů čtenářů

LESNÍ ŠKOLKY

versus

ZÁKONEM URČENÝ KOMFORT

Dovoluji si reagovat na dopis pana Hořínka v květnových Libčických novinách, který se týká situace kolem přeplněné libčické školky. Mě osobně se sice tento problém ještě netýká, ale brzy bude, a proto i já sleduji vývoj tohoto tématu. Rovněž vítám přístup radnice, která otevírá diskuzi mezi rodiči. Osobně bych podporoval vznik tzv. lesní třídy, a rád vysvětlím proč. V lesní školce - Lesním klubu Pramínek - trávím dva dny v týdnu jako lektor. Vím tedy dobře, jak může lesní školka vypadat. Není to místo, kam šílení „ekologičtí ultras“ odkládají svoje děti do bahna, zimy a deště – i když i s tím se děti ve školce setkávají. Hlavní přednost lesní školky vidím v možnosti trávit maximum času venku - navíc v lese či na louce. Děti nepotřebují víc. Příroda nabízí bezpočet her, hraček, tisíce příležitostí k rozvoji hrubé či jemné motoriky. Děti se tak velmi přirozeně a nenásilně učí všemu, co budou potřebovat v dalších vzdělávacích stupních.

Naprosto není pravda, že by lesní školky – jak píše pan Hořínek – nemohly být plnohodnotnou součástí státního školství (http://zpravy.idnes.cz/stat-bude-platit-ve-skolkach-lesni-tridy-fd8-/domaci.aspx?c=A130321_172113_domaci_jj). O této možnosti se jedná, ale vše zatím stojí na rozhodování Ministerstva zdravotnictví a nastavení hygienických norem, které by tato zařízení měla splňovat. Klíčový je samozřejmě pedagog - s ním vše stojí a padá a věřím, že tak to je i ve školkách státních. Například paní ředitelka libčické školky působí přesně tak, že bych k ní svou dceru hned bez obav poslal.

Lesní školky skutečně nenabízejí „zákonem určený komfort“. Na to já říkám díky bohu! Dětem je zima - poznávají tak, že aby bylo teplo, je třeba udělat víc než jen pustit topení. Děti jsou také někdy mokré, špinavé - ně-

kdy odshora dolů a skrz naskrz zároveň. To se zdá být do dnešní doby tak trochu nevhodné. Věřím ale – díky tomu, že to každý týden vidím – že právě tyto naprosto elementární věci jsou zásadním momentem ve vývoji dětí. Děti mají totiž stále, navzdory zákonným komfortům, mnohem blíž k blátu a ráchání v potoce než k dlaždičkám a Savu v záchodech.

Lesní školky samozřejmě nejsou pro všechny děti ani pro rodiče. Vždycky je to otázka volby. Ale ať už rozhodnutí o rozšíření školky v Libčicích dopadne jakkoli, budu doufat, že dřív nebo později nějaká lesní školka či třída u nás vznikne. Bylo by to prostě dobré.

Robert Janč

Neváhej a fot'!

Těší nás, že nám konečně zbylo kousek místa na to, abychom vám ukázali pár vydařených snímků našich fotografů.

Kvalitní foťák hodně pomůže, ale zachytit kouzlo okamžiku a vidět krásu i v obyčejných věcech dokáže jen takový fotograf, který se umí koukat.

Tito dva to rozhodně umí.

Mráz růži nespálí.

Foto: Veronika Formánková

- 1000 HASIČSKÁ GROTESKA - RODINNÉ PŘEDSTAVENÍ ZAMĚŘENÉ ZEJMÉNA NA OTCE A NA DĚTI
- PO SKONČENÍ PŘEDSTAVENÍ PROBĚHNE PRO ZÁJEMCE SEZNÁMENÍ S PEDAGOGIKOU LESNÍCH ŠKOLEK

WWW.KULISEKNET.LUKCZ

BUĎTE KLIDNÍ! HASIČI BOM, BE A ROS JSOU V POHOTOVOSTI! STAČÍ ZAVOLAT, URČITĚ SE NĚKDO OZVE.

Vstupné do areálu koupaliště Kč 60

Šedm krás sedmikrás.

Foto: Jana Nováková

www.powerprint.cz

**kopírování a tisk
velkoformátový tisk
vizitky, razítka, letáky**

centrum reklamy a tisku
specialista na malonákladový tisk

**tisk fotografií na počkání
reklamní plachty s oky**

Brandejsovo nám. 1219/1, tel. 220 920 621
Ot. doba po-čt 8-18 (pá do 17), obchod@powerprint.cz

www.powerprint.cz

HOSPODA

NA ŽÍNĚNCE

(v sokolovně)

zahajuje od 1. června 2014
**prodej sudového piva
na objednávku**

**V případě zájmu informace
u obsluhy v hospodě**

**Pivo po domluvě přivezeme
ZDARMA až k vám**

**Nabídka piva Staropramen, Braník, Plzeň,
Krušovice, Gambrinus, Kozel, Svijany**

**Točené pivo
Bernard,
kofola,
malina...**

- párek v rohlíku
- grilovaná klobása
- maxi hamburger
- buřty na pivě
- nakládáný hermelín
- utopenec
- zavináč

**Ohniště
na opékání buřtů,
dětské hřiště,
pořádání oslav**

www.stanekureky.cz

PNEUSERVIS

Přílepská 1233 Rostoky

Prodej pneumatik a disků všech značek, typů a rozměrů. Auto, moto, nákladní, stavební, hobby, speciální. Provádíme odbornou montáž a opravy pneu na nejmodernějších strojích s nejmodernějšími technologiemi. Odborná konzultace při výběru nabízeného zboží. Nabízíme uskladnění i kompletních sad kol a jejich servis. Prodej příslušenství. Přímé zastoupení prémiových značek pneumatik a disků.

KONTAKT:

Lumír Novotný, 774 151 334,
lumir.novotny@autohouser.cz
Bohumil Houser, 731 151 341,
PRODEJ A SERVIS, 220 911 128,

AUTOSERVIS

Přílepská 1707 Rostoky

Zajistíme pro vás STK včetně měření EMISÍ. Opravy vozů všech značek. Mechanické opravy, autoelektrika, servisní prohlídky po najetých kilometrech, výměny olejů, diagnostika, výměny čelních i ostatních skel, servis klimatizace a dezinfekce ozonem, montáž příslušenství a zabezpečení vozů, opravy brzd, výměny výfuků, opravy podvozků, výměny tlumičů pérování a další. Zajistíme pro vás opravu havarovaného vozu včetně kompletního zastupování v jednání s pojišťovnou. Seřídíme geometrii vašeho vozu na nejmodernějším 3D zařízení. Zapůjčení náhradního vozu.

KONTAKT:

Josef Čížkovský, 731 151 334
Miroslav Vejhora, 731 862 462
STK EMISE, 233 910 042
servis@autohouser.cz

AUTODÍLY

Přílepská 1233 Rostoky

Velkoobchod a maloobchod. Prodáváme široký sortiment náhradních dílů na většinu automobilů ve spolupráci se značkovými i neznačkovými dodavateli. Naši hlavní dodavatelé jsou: AUTO KELLY, APM, ACI, AUTO ŠTANGL, ELIT, AUTO CORA, PART-SPOINT, AUTO BENEX, SPEI SERVIS, STU-ALARM a další. Po dohodě zajistíme i originální náhradní díly. Samozřejmostí je dovoz až do vaší dílny.

KONTAKT:

Martin Franc, 739 465 534,
martin.franc@autohouser.cz
Tomáš Kukelka, 731 151 337
Veronika Krupová, 731 151 343

srdečně vás zve

autobusová doprava **Vlastimil Slezák**

BIBIONE ITÁLIE 2014

POBYTOVÝ ZÁJEZD V TERMÍNECH : 13.6.-21.6.2014

5.9.-13.9.2014

V CENĚ JE ZAHRNUTA DOPRAVA+SLUŽBY DELEGÁTA

UBYTOVÁNÍ: GARSONKA CENA NA OSOBU : 6500,- Kč

APARTMÁNY: CENA NA OSOBU : 5300,- Kč

KONTAKTY:

SLEZÁK VLASTIMIL: 602 827 062

EVA MICHALČOVÁ: 776 173 498

email: dopravabus@seznam.cz

www.slezakbus.webnode.cz

